

Kohtuasi C-601/20

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

13. november 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Tribunal d'arrondissement (piirkondlik kohus, Luksemburg)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

13. oktoober 2020

Kaebaja:

SOVIM SA

Vastustaja:

Luxembourg Business Registers

Kohtumäärus kaubandusajanduse nr 2020TALCH02/01568, mis on tehtud 13. jaanuari 2019. aasta seaduse, millega luuakse tegelike kasusaajate register, (loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs) artikli 7 lõike 3 ja artikli 15 lõike 5 alusel

[...]

Kohtuasjas [...]

järgmiste poolte vahel:

aktsiaselts **SOVIM SA**, asutatud ja asukoht L-2449 Luxembourg, [...];

kaebaja, [...]

ja:

majandushuviühing **LUXEMBOURG BUSINESS REGISTERS**, lühendatult „LBR“, asukoht L-1468 Luxembourg, [...]

vastustaja, [...]

[...]

Olles 13. oktoobri 2020. aasta kohtuistungil ära kuulanud menetlusosaliste esindajad menetlusosaliste nõuete küsimuses, [...]

tegime täna avalikul kohtuistungil [lk 2]

järgmise **kohtumääruse**:

Faktilised asjaolud

Aksiaselts SOVIM SA esitas 12. augusti 2019. aasta dokumendiga Registre des bénéficiaires effectifs'le (tegelike kasusaajate register; edaspidi „register“) 15. jaanuari 2019. aasta seaduse, millega luuakse tegelike kasusaajate register (loi du 15 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs, edaspidi „seadus“), artikli 15 alusel taotluse piirata juurdepääsu teabele, mis puudutab selle aktsiaseltsi tegelikku kasusaajat.

Registri pidaja, majandushuviühing LUXEMBOURG BUSINESS REGISTER (edaspidi „LBR“) keeldus 6. veebruari 2020. aasta tähtkirjaga nende taotluste rahuldamisest.

[...]

Poolte nõuded ja väited

SOVIM palub esimese võimalusena tuvastada, et seaduse artikli 12 ja/või artikliga 15 on rikutud õigust era- ja perekonnaelu austamisele, õigust andmekaitsele ja/või õigust tõhusale õiguskaitsevahendile, ning seega jätta need sätted kohaldamata ja otsustada, et teave, mille SOVIM seaduse artikli 3 alusel esitas, ei ole registris avalikult kättesaadav.

Teise võimalusena palub ta kohtul esitada Euroopa Liidu Kohtule (edaspidi „Euroopa Kohus“) [...] küsimused, mis tekivad.

Kolmanda võimalusena palub ta tuvastada, et käsitletaval juhul on olemas ebaproportsionaalselt suur oht seaduse artikli 15 esimese lõigu tähenduses, ja seetõttu määrata, et LBR peab piiramata juurdepääsu seaduse artiklis 3 nimetatud teabele, ning määrata, et tehtav kohtuotsus lisatakse SOVIM'i toimikusse, mis LBR-il on.

SOVIM põhjendab oma nõuet väitega, et avaliku juurdepääsu võimaldamisega registrile edastatud majandusliku kasusaaja isikule ja isikuandmetele rikutaks

tema õigust tema era- ja perekonnaelu austamisele niisugusena, nagu see on nähtud ette Euroopa inimõiguste [ja põhivabaduste kaitse] konventsiooni artiklis 8, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 7 ja põhiseaduse artikli 11 lõikes 3.

Ta juhib tähelepanu, et eesmärgiks, mida taotletakse direktiiviga 2015/849, mis käsitleb finantsüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (edaspidi „direktiiv 2015/849“, muudetud direktiiviga 2018/843), mille alusel seadus Luksemburgi õiguses vastu võeti, on tuvastada nende äriühingute tegelikud kasusaajad, mida kasutatakse [lk 3] rahapesuks ja terrorismi rahastamiseks, ning tagada kaubandussuhete turvalisus ja usaldus turgude vastu.

Tema sõnul ei ole aga tõendatud, kuidas võimaldaks üldsuse juurdepääs ilma vähimagi kontrollita juurdepääsu üle registris olevatele andmetele neid eesmärke saavutada. Vastupidi, tegemist on tõsise ja ebaproportsionaalse sekkumisega tegelike kasusaajate eraellu – sekkumine, mis on eespool viidatud õigusaktidega vastuolus.

SOVIM arvab ka, et avaliku juurdepääsuga registrile rikutakse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 7, millel on sama tähendus ja ulatus nagu Euroopa inimõiguste [ja põhivabaduste kaitse] konventsiooni artiklil 8. Registri avalikustamine kujutab endast täiendavat tarbetut sekkumist, sest see ei muuda võitlust rahapesu vastu tõhusamaks, kui see oleks siis, kui juurdepääs oleks üksnes ametiasutustel.

[...] [Kaalutus, mis puudutab riigisisest konstitutsiooniõigust]

SOVIM väidab veel, et üldsuse juurdepääsuga registris olevatele isikuandmetele rikutakse mõningaid aluspõhimõtteid, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruses (EL) nr 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (edaspidi „määrus nr 2016/679“).

Näiteks rikutakse tema sõnul määruse nr 2016/679 artikli 5 lõike 1 punktis c ette nähtud võimalikult väheste andmete kogumise põhimõtet mitte ainult osas, mis puudutab ligipääsetavate andmete mahtu, vaid ka osas, mis puudutab üldsuse nendele andmetele juurdepääsemise õigust ennast, eelkõige sellepärast, et see juurdepääs ei ole vajalik, et saavutada taotletav eesmärk, milleks on võitlus rahapesu ja terrorismi rahastamisega.

Üldsuse juurdepääs registris olevatele andmetele on vastuolus ka määruse nr 2016/679 artikliga 25, mis kohustab rakendama asjakohaseid tehnilisi ja korralduslikke meetmeid, millega tagatakse, et vaikimisi töödeldakse ainult isikuandmeid, mis on vajalikud töötlemise konkreetse eesmärgi saavutamiseks.

Seejärel arvab SOVIM, et registrile avaliku juurdepääsuga rikutaks määruse nr 2016/679 artikleid 14–22.

Luksemburgi seadusandjale heidetakse ette, et ta ei ole võtnud turvameetmeid, et tuvastada iga registris olevale teabele juurdepääsu taotlenud isik, eelkõige meedet, et registreeritud andmetele juurdepääsu saamiseks tuleb täita registri saidil registreerumise nõue. SOVIM arvab ka, et see, et ei nõuta põhjendatud huvi registriandmetega tutvuda, on vastuolus Euroopa Liidu seadusandja tahtega.

SOVIM väidab, et on rikutud määruse nr 2016/679 artikli 5 lõike 1 punktis c sätestatud võimalikult vähete andmete kogumise põhimõtet, sest ei saa tagada, et registris olevaid andmeid, millega üldsus saab tutvuda, kasutatakse täpselt ja selgelt kindlaksmääratud ning õiguspärastel eesmärkidel. [lk 4]

SOVIM tugineb veel Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklile 8, mida on tema sõnul rikutud sellega, et ülsusele on antud vaba juurdepääs tegelike tulusaajate isikuandmetele.

Lõpuks tõstatab ta küsimuse, kas järgitud on Euroopa inimõiguste [ja põhivabaduste kaitse] konventsiooni artikli 6 lõiget 1, millega on igapäevase tagatud õigus tõhusale õiguskaitsevahendile mõistliku aja jooksul, kui LBR-l on esitaks piiramatult aega, et teha oma otsus juurdepääsu piiramise taotluse kohta, aga teiseks tuleb kaebus LBR otsuse peale esitada 15 päeva jooksul alates keeldumisotsuse teatavakstegemisest, vastasel juhul see kaebuse esitamise õigus kaotatakse.

Sama õigus on lisaks tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47.

Sisulistes küsimustes arvab SOVIM, et tema tegelikku kasusaajat ähvardab konkreetne, tõeline ja vahetu ning ebaproportsionaalne oht, mis seisneb selles, et tegelik tulusaaja, kes liigub ringi või elab Aafrika mandril, eelkõige Ida-Aafrikas, röövitakse koos tema perekonnaga, sest seal esineb üha rohkem jõukate isikute röövimist terroristlike rühmituste poolt lunaraha nõudmise eesmärgil.

Juurdepääsu piiramise taotlus tuleks seega rahuldada.

SOVIM taotles 13. oktoobri 2020. aasta kohtuistungil kohtult, et enne igasugust edasiminekut menetlusega esitataks Euroopa Kohtule mõned eelotsuse küsimused.

[...]

LBR kui registri pidaja ei ole võtnud seisukohta kohtuasja sisulistes küsimustes ning jätab SOVIM'i välja pakutud eelotsuse küsimuste vajalikkuse ja asjakohasuse kohtu otsustada.

Õiguslik hinnang

Seaduse artikli 15 lõige 1 sätestab, et „*äriregistrisse kantud üksus või tegelik kasusaaja võib igal üksikul juhul ja alljärgnevalt nimetatud erandlikel asjaoludel registripidajale esitatud nõuetekohaselt põhjendatud taotlusega paluda, et juurdepääsu artiklis 3 nimetatud teabele piiratakse nii, et sellega saavad tutvuda üksnes riigi ametiasutused, krediidasutused ja finantsasutused ning kohtuäituriid ja notarid, kes tegutsevad avalik-õigusliku ameti kandjatena, kui selle juurdepääsu tõttu ähvardab tegelikku kasusaajat ebaproportsionaalne kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalda või ähvardamise oht või kui tegelik kasusaaja on alaealine või on muidu juriidiliselt teovõimetu*“.

Selle artikli tõttu peavad LBR ja keeldumisotsuse peale esitatud kaebuse korral kohtunik, kes on tribunal d'arrondissement' (piirkondlik kohus) kaubanduskoja eesistuja, analüüsima igal juhtumil eraldi – võttes arvesse subjektiivseid asjaolusid –, kas eksisteerivad erandlikud asjaolud, mis õigustavad registrile juurdepääsu piiramist. [lk 5]

Tuleb tõdeda, et 24. jaanuari 2020. aasta kohtumäärusega [...] on Tribunal d'arrondissement (piirkondlik kohus) [...] juba esitanud mitu eelotsuse küsimust kohtuasja raames, mis algatati samadel eesmärkidel, ning mis puudutab mõistete „erandlikud asjaolud“, „oht“ ja „ebaproportsionaalne“ tõlgendamist seaduse kontekstis, ning seda järgmises sõnastuses:

[...]

[...] [lk 6] [...]

[...]

[...] [lk 7] [...]

[kohtuasjas C-37/20 Euroopa Kohtule esitatud eelotsuse küsimuste sõnastus]

Eelotsuse küsimustega, mille SOVIM käesolevas menetluses välja pakub, tõstatatakse veel muid probleeme.

Seaduse artikkel 3 näeb ette, et „*tegelike kasusaajate registrisse tuleb kanda ja seal säilitada järgmine teave äriregistrisse kantud üksuste tegelike kasusaajate kohta:*

- 1) nimi;
- 2) eesnimi/eesnimed;
- 3) kodakondsus(ed);
- 4) sünnikuupäev;

5) sünnikuu;

6) sünniaasta;

7) sünnikoht;

8) elukohariik;

9) täpne era- või töökoha aadress, milles on näidatud ära:

a) aadresside puhul Luksemburgi Suurhertsogiriigis: alaline elukoht, mis on kantud riiklikku füüsiliste isikute registrisse, või töökoha aadresside puhul asula, tänav ja majanumber, mis on kantud riiklikku asulate ja tänavate registrisse niisugusena, nagu see on nähtud ette muudetud 25. juuli 2002. aasta seaduse, millega korraldatakse ümber katastri haldamine ja topograafia (loi modifiée du 25 juillet 2002 portant réorganisation de l'administration du cadastre et de la topographie), artikli 2 punktis g, ning sihtnumber;

b) aadresside puhul välisriikides: asula, tänav ja majanumber välisriigis, sihtnumber ja riik;

10) riiklikku füüsiliste isikute registrisse kantud isikute puhul: isikukood, mis on nähtud ette muudetud 19. juuni 2013. aasta seaduses füüsiliste isikute isiku tuvastamise kohta (loi modifiée du 19 juin 2013 relative à l'identification des personnes physiques);

11) mitteresidentidest isikute puhul, keda ei ole kantud riiklikku füüsiliste isikute registrisse: välisriigi isikukood;

12) kasu saamisega seotud huvide laad;

13) kasu saamisga seotud huvide ulatus.“

Vastavalt seaduse artiklile 11 saavad riigi ametiasutused oma ülesannete täitmisel tutvuda kogu eespool näidatud teabega, samas kui [lk 8] artikli 12 järgi saab artikli 3 lõike 1 punktides 1–8, 12 ja 13 nimetatud teabega tutvuda iga isik.

Euroopa inimõiguste [ja põhivabaduste kaitse] konventsiooni artiklis 8, mis käsitleb õigust era- ja perekonnaelu austamisele, on sätestatud:

„1. Igaühel on õigus sellele, et austataks tema era- ja perekonnaelu ja kodu ning sõnumite saladust.

2. Ametivõimud ei sekku selle õiguse kasutamisse muidu, kui kooskõlas seadusega ja kui see on demokraatlikus ühiskonnas vajalik riigi julgeoleku, ühiskondliku turvalisuse või riigi majandusliku heaolu huvides, korratuse või kuriteo ärahoidmiseks, tervise või kõlbluse või kaasinimeste õiguste ja vabaduste kaitseks.“

Lisaks on Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklis 7 ette nähtud, et „[i]gäihel on õigus sellele, et austataks tema era- ja perekonnaelu, kodu ja edastatavate sõnumite saladust“.

Harta artiklis 52 on sätestatud:

„1. Hartaga tunnustatud õiguste ja vabaduste teostamist tohib piirata ainult seadusega ning arvestades nimetatud õiguste ja vabaduste olemust. Proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt võib piiranguid seada üksnes juhul, kui need on vajalikud ning vastavad tegelikult liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvatele eesmärkidele või kui on vaja kaitsta teiste isikute õigusi ja vabadusi.

2. Hartaga tunnustatud õigusi, mis rajanevad aluslepingute teiste osade sätetel, teostatakse neis määratletud tingimustel ja piires.

3. Hartas sisalduvate selliste õiguste tähendus ja ulatus, mis vastavad Euroopa inimõiguste ja põhivabaduse kaitse konventsiooniga tagatud õigustele, on samad, mis neile nimetatud konventsiooniga ette on nähtud. See säte ei takista liidu õiguses ulatuslikuma kaitse kehtestamist.“

Tekib seega küsimus, kas laiema üldsuse juurdepääs teatavatele registris olevatele andmetele on kooskõlas eespool toodud sätetega ja eelkõige hartaga, ning seetõttu tuleb esitada Euroopa Kohtule eelotsusetaotlusega eelotsuse küsimused, mille sisu on täpsustatud käesoleva kohtumääruse resolutsioonis.

Määruse nr 2016/679 artikkel 5, mis käsitleb isikuandmete töötlemise põhimõtteid, on sõnastatud järgmiselt:

„1. Isikuandmete töötlemisel tagatakse, et

- a) töötlemine on seaduslik, õiglane ja andmesubjektile läbipaistev [lk 9] („seaduslikkus, õigus ja läbipaistvus“);
- b) isikuandmeid kogutakse täpselt ja selgelt kindlaksmääratud ning õiguspärastel eesmärkidel ning neid ei töödelda hiljem viisil, mis on nende eesmärkidega vastuolus; isikuandmete edasist töötlemist avalikes huvides toimuva arhiveerimise, teadus- või ajaloouringute või statistilisel eesmärgil ei loeta artikli 89 lõike 1 kohaselt algsete eesmärkidega vastuolus olevaks („eesmärgi piirang“);
- c) isikuandmed on asjakohased, olulised ja piiratud sellega, mis on vajalik nende töötlemise eesmärgi seisukohalt („võimalikult vähete andmete kogumine“);
- d) isikuandmed on õiged ja vajaduse korral ajakohastatud ning et võetakse kõik mõistlikud meetmed, et töötlemise eesmärgi seisukohast ebaõiged isikuandmed kustutaks või parandataks viivitamata („õigsus“);

- e) isikuandmeid säilitatakse kujul, mis võimaldab andmesubjekte tuvastada ainult seni, kuni see on vajalik selle eesmärgi täitmiseks, milleks isikuandmeid töödeldakse; isikuandmeid võib kauem säilitada juhul, kui isikuandmeid töödeldakse üksnes avalikes huvides toimuva arhiveerimise, teadus- või ajaloouringute või statistilisel eesmärgil vastavalt artikli 89 lõikele 1, eeldusel et andmesubjektide õiguste ja vabaduste kaitseks rakendatakse käesoleva määrusega ettenähtud asjakohaseid tehnilisi ja korralduslikke meetmeid („säilitamise piirang“);
- f) isikuandmeid töödeldakse viisil, mis tagab isikuandmete asjakohase turvalisuse, sealhulgas kaitseb loata või ebaseadusliku töötlemise eest ning juhusliku kaotamise, hävitamise või kahjustumise eest, kasutades asjakohaseid tehnilisi või korralduslikke meetmeid („usaldusväärsus ja konfidentsiaalsus“);

2. Lõike 1 täitmise eest vastutab ja on võimeline selle täitmist tõendama vastutav töötleja („vastutus“).“

Selle õigusakti lugemisel tekib põhjendatult küsimus, kas üldsuse vaba juurdepääs registris olevatele andmetele võimaldab tagada nende sätete järgimise.

Seega tuleb esitada Euroopa Kohtule eelotsuse küsimused, mille sisu on täpsustatud käesoleva kohtumääruse resolutsioonis. **[lk 10]**

SOVIM'il kerkib ka küsimus, kas seaduse artikkel 15 on kooskõlas nõudega näha ette tõhus õiguskaitsevahend, sest kehtestatud 15-päevane tähtaeg on tema sõnul äärmiselt lühike ja sellega on seega rikutud [Euroopa] inimõiguste [ja põhivabaduste kaitse] konventsiooni artiklit 6.

Seaduse artiklis 15 on sätestatud: „2. Registripidaja piirab esialgu juurdepääsu artiklis 3 nimetatud teabele nii, et õigus sellega tutvuda on üksnes riigi ametiasutustel, ja seda alates taotluse saamisest kuni oma otsuse teatavakstegemiseni ning taotluse rahuldamisest keeldumise korral veel 15 päeva jooksul. Kui keeldumisotsuse peale esitatakse kaebus, säilitatakse teabele juurdepääsemise piirang seni, kui keeldumisotsuse peale ei saa esitada enam edasikaebust. [...]

4. Registripidaja avaldab tegelike kasusaajate registris teate teabele juurdepääsemise piirangu kohta ja vastava otsuse kuupäeva.

5. Iga asjast huvitatud isik, kes soovib registripidaja lõike 2 või lõike 3 alusel tehtud otsuse vaidlustada, võib esitada selle otsuse peale vastavalt artikli 7 lõikele 3 kaebuse 15 päeva jooksul alates lõikes 4 nimetatud teate avaldamisest.“

Sellest järeldub, et kaebuse esitamise tähtaega hakatakse arvestama selle teate avaldamisest, mitte alates otsuse teatavakstegemisest majanduslikule kasusaajale.

Lisaks ei ole tõendatud, miks tuleb 15-päevast kaebuse esitamise tähtaega, mida kohaldatakse paljudes teistes valdkondades, pidada Euroopa inimõiguste [ja põhivabaduste kaitse] konventsiooni artiklist 6 lähtudes ebapiisavaks.

Selle kohta ei ole seega vaja Euroopa Kohtule eelotsuse küsimust esitada.

Esitatud põhjendustest lähtudes:

[...] [T]ribunal d'arrondissement de et à Luxembourg (Luxembourg'is asuv Luxembourg'i piirkondlik kohus), tehes otsuse võistlevas menetluses,

[...]

peatab menetluse ja esitab Euroopa Liidu Kohtule järgmised küsimused:

Küsimus nr 1

Kas direktiivi (EL) 2018/843 artikli 1 lõike 15 punkt c – millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ, artikli 30 lõike 5 esimest lõiku – on selles osas, milles see kohustab liikmesriike tegema [lk 11] teabe tegelike kasusaajate kohta kõikidel juhtudel kättesaadavaks laiemal üldsusel igale liikmele ilma, et oleks vaja tõendada põhjendatud huvi, kehtiv:

- a) arvestades õigust era- ja perekonnaelu austamisele, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikliga 7, tõlgendatuna vastavalt Euroopa inimõiguste [ja põhivabaduste kaitse] konventsiooni artiklile 8, võttes arvesse eesmärke, mida on nimetatud eelkõige direktiivi 2018/843 põhjendustes 30 ja 31, milles on silmas peetud konkreetselt võitlust rahapesu ja terrorismi rahastamisega, ning
- b) arvestades harta artikliga 8 tagatud õigust isikuandmete kaitsele, kuivõrd selle eesmärk on eelkõige tagada isikuandmete seaduslik, õiglane ja andmesubjektile läbipaistev töötlemine, andmete kogumise ja töötlemise eesmärkide piiramine ning võimalikult väheste andmete kogumine?

Küsimus nr 2

1. Kas direktiivi 2018/843 artikli 1 lõike 15 punkti g tuleb tõlgendada nii, et selles nimetatud erandlikud asjaolud – mille esinemise korral võivad liikmesriigid näha ette erandeid, mis puudutab juurdepääsu kogu teabele tegelike kasusaajate kohta või ühele osale sellest, kui laiemal üldsusel juurdepääsu tulemusel tekiks tegeliku kasusaaja suhtes ebaproportsionaalselt suur kelmuse, inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalda või ähvardamise oht – esinevad ainult siis, kui tõendatakse ebaproportsionaalselt suurt kelmuse,

inimröövi, šantažeerimise, väljapressimise, ahistamise, vägivalla või ähvardamise ohtu, mis tõepoolest tegeliku kasusaaja isikut puudutab ja on erandlik, konkreetne, tõeline ja vahetu?

2. Kas jaatava vastuse korral on direktiivi 2018/843 artikli 1 lõike 15 punkt g nii tõlgendatuna kehtiv, arvestades harta artikliga 7 tagatud õigust era- ja perekonnaelu austamisele ja harta artikliga 8 tagatud õigust isikuandmete kaitsele?

Küsimus nr 3

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse (EL) nr 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (edaspidi „määrus nr 2016/679“) artikli 5 lõike 1 punkti a, mille kohaselt peab isikuandmete töötlemine olema seaduslik, õiglane ja andmesubjektile läbipaistev, tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus:

a) see, kui tegeliku kasusaaja isikuandmed, mis on kantud vastavalt direktiivi 2015/849 artiklile 30 (muudetud direktiivi 2018/843 artikli 1 lõikega 15) loodud tegelike kasusaajate registrisse, on kättesaadavad laiemale üldsusele ilma juurdepääsu kontrolli ja põhjendamiseta ükskõik missuguse üldsuse hulka kuuluva isiku poolt ja ilma et andmesubjekt (tegelik kasusaaja) saaks teada, kes nende teda puudutavate isikuandmetega tutvusid, ega [lk 12]

b) see, kui niisuguse tegelike kasusaajate registri vastutav töötleja annab juurdepääsu tegelike kasusaajate isikuandmetele piiramata arvule isikutele, kelle hulk ei ole kindlaks määratav?

2. Kas määruse nr 2016/679 artikli 5 lõike 1 punkti b, millega kohustatakse piirama eesmärgi, tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus see, kui tegeliku kasusaaja isikuandmed, mis on kantud vastavalt direktiivi 2015/849 artiklile 30 (muudetud direktiivi 2018/843 artikli 1 lõikega 15) loodud tegelike kasusaajate registrisse, on kättesaadavad laiemale üldsusele, ilma et nende andmete vastutav töötleja suudaks tagada, et neid andmeid kasutatakse eranditult sel eesmärgil, milleks need koguti, st sisuliselt võitluses rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu – eesmärk, mille järgimise eest vastutav organ ei ole laiem üldsus?

3. Kas määruse nr 2016/679 artikli 5 lõike 1 punkti c, millega kohustatakse koguma võimalikult vähe andmeid, tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus see, kui vastavalt direktiivi 2015/849 artiklile 30 (muudetud direktiivi 2018/843 artikli 1 lõikega 15) loodud tegelike kasusaajate registri kaudu saab laiem üldsus tutvuda lisaks tegeliku kasusaaja nime, sünnikuu ja -aasta, kodakondsuse ja elukohariigile ka kasu saamisega seotud huvide laadi ja ulatusega ning tema sünnikuupäeva ja -kohaga?

4. Kas määruse nr 2016/679 artikli 5 lõike 1 punktiga f – millega kohustatakse andmeid töötleva viisil, mis tagab isikuandmete asjakohase turvalisuse, sealhulgas kaitseb loata või ebaseadusliku töötlemise eest, mis tagab nende

andmete terviklikkuse ja konfidentsiaalsuse – ei ole vastuolus piiramatu ning tingimusteta ja konfidentsiaalsuskohustuseta juurdepääs tegelike kasusaajate isikuandmetele, mis on olemas vastavalt direktiivi 2015/849 artiklile 30 (muudetud direktiivi 2018/843 artikli 1 lõikega 15) loodud tegelike kasusaajate registris?

5. Kas määruse nr 2016/679 artikli 25 lõiget 2, mis tagab isikuandmete kaitse vaikimisi ning mille kohaselt ei tehta isikuandmeid vaikimisi ilma asjaomase isiku sekkumiseta määramata füüsiliste isikute ringile kättesaadavaks, tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus:

a) see, kui vastavalt direktiivi 2015/849 artiklile 30 (muudetud direktiivi 2018/843 artikli 1 lõikega 15) loodud tegelike kasusaajate register ei nõua, et laiemal üldsuse hulka kuuluvad isikud, kes tutvuvad selle registri saidil tegeliku kasusaaja andmetega, registreeruksid sellel saidil, ega

b) see, kui tegelikule kasusaajale ei edastata mingit teavet tema niisugusesse registrisse kantud isikuandmetega tutvumise kohta, ega

c) see, kui nende töötlemise eesmärgist lähtudes ei kohaldata mingit piirangut nende isikuandmete ulatuse ja nende juurdepääsemise osas? **[lk 13]**

6. Kas määruse nr 2016/679 artikleid 44–50, millega on kehtestatud ranged tingimused isikuandmete kolmandasse riiki edastamise suhtes, tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui tegeliku kasusaaja niisugused andmed, mis on kantud vastavalt direktiivi 2015/849 artiklile 30 (muudetud direktiivi 2018/843 artikli 1 lõikega 15) loodud tegelike kasusaajate registrisse, on kättesaadavad kõikidel juhtudel laiemal üldsuse igale liikmele ilma, et viimane peaks tõendama põhjendatud huvi, ning ilma piiranguteta selle üldsuse asukoha osas?

[...]